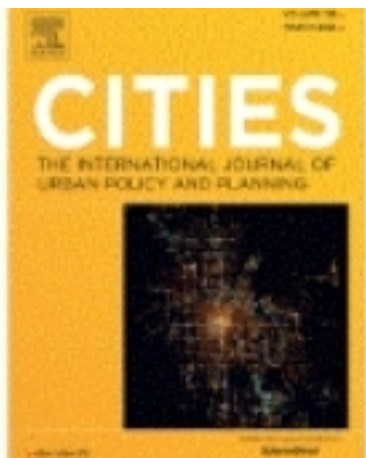

Hermitage: un projecte sense arrel, una lliçó urbana i cultural

Published by [Interacció](#) [1] on 23/05/2025 - 18:29

Un estudi recent analitza per què la proposta de seu del Museu Hermitage a Barcelona va naufragar, i què en poden aprendre les ciutats que aposten per la regeneració urbana amb col·laboració publicoprivada.

La proposta d'establir una seu del Museu Hermitage a la Nova Bocana del Port de Barcelona es va presentar com una gran oportunitat cultural per a la ciutat. Però en realitat, tal com mostra un article publicat a la revista *Cities*, es tractava d'un projecte fràgil, amb aliances institucionals mal plantejades, una proposta de valor desconnectada del context local i una absència de diàleg real amb la ciutadania. L'estudi, signat per Jesús Cambra-Fierro, M.ª Eugenia López-Pérez, Lourdes Pérez i Macarena Tejada-Tejada, ofereix una mirada detallada sobre per què aquest projecte no va tirar endavant i com pot servir de cas d'estudi per a altres ciutats.

El projecte —impulsat per un promotor privat i vinculat a una gran marca museística internacional— va topiar amb un ecosistema urbà complex: una ciutat saturada de turisme, un port amb funcions semiautònomes i un ajuntament amb una agenda política clara de reequilibri social i cultural. L'anàlisi es basa en el model de la *Quintuple Helix*, que permet entendre la interacció entre els actors polítics, econòmics, acadèmics, socials i ambientals implicats.

El resultat? Un cúmul de desajustos: manca d'un lideratge públic integrador, una proposta mal ancorada en les necessitats del territori, informes tècnics desfavorables i una ciutadania dividida entre la promesa de més cultura i la sospita d'un nou gest de mercantilització urbana. Tal com mostren les dades, el projecte mai no va aconseguir legitimar-se davant dels agents culturals locals ni de la ciutadania dels barris propers.

Els autors identifiquen tres grans obstacles que van marcar el fracàs de la iniciativa: l'absència d'un entorn institucional facilitador, la manca de voluntat política compartida i —sobretot— una proposta de valor que no tenia en compte la pluralitat d'interessos presents al territori. A diferència d'altres experiències de col·laboració publicoprivada, aquí no es va construir un relat compartit ni es va generar una aliança sòlida entre els actors públics implicats.

Observem

Aquest cas recorda que la cultura no pot ser un element afegit als projectes de regeneració urbana, sinó que ha de formar-ne part des de l'inici. Per als municipis, la lliçó és clara: qualsevol gran iniciativa cultural ha de néixer des de la governança, amb objectius públics clars, processos participatius reals i una proposta cultural arrelada en el context social i urbà. Sense això, la cultura pot acabar sent un motiu més de tensió i resistència, en lloc d'un motor de transformació.

Referència

Centre d'Estudis i Recursos Culturals (CERC). Diputació de Barcelona. Montalegre, 7. Pati Manning. 08001 Barcelona. Tel. 934 022 565

Cambra-Fierro, J., López-Pérez, M.ª E., Pérez, L., i Tejada-Tejada, M. (2025). *Managing public-private partnerships for urban design and regeneration: Lessons learned from the Hermitage Museum Barcelona odyssey*. Cities, 158, 105714. <https://doi.org/10.1016/j.cities.2025.105714> [2]

Categories: Publicacions acadèmiques

Categories: Article

Tags: desenvolupament territorial

Tags: governança cultural

- [3]

Source URL: <https://interaccio.diba.cat/en/news/2025/05/hermitage>

Links:

[1] <https://interaccio.diba.cat/en/members/interaccio>

[2] <https://doi.org/10.1016/j.cities.2025.105714>

[3] <https://interaccio.diba.cat/node/10034>